

**Dikt til Sørumlia, av Sveinung Norheim
Skrevet til gatefest 1. juni, 2008**

Det er som solstrålene kommer inn fra fjorden
for å varme Sørumlia, denne plett på jorden.
En bratt skråning med stein og fjell,
et sted i Lier - vi skapte selv.

Østavind og nordavær i det fjerne
kommer ikke til, Sørumåsen vil oss verne.
Men, **solen** stenges ikke ute,
Gir varme til hage og blomster - livet er i rute.

Lå øyet vandre, Storsteinsfjell, grønne gårder ut over fjorden,
visst er det godt på denne flekk på jorden.
Her gror det i leire, grus og stein,
lette ekorn hopper fra grein til grein.

La oss hjelpe naturen litt på gli,
gjøre det vakkert på vei og sti.
Næring til tanke og sinn,
du lever - junikvelden er din og min.

Ethvert sted på jorden viser hva man har fått til
fra tidenes morgen, da mennesket ble til.
Bygge og hygge - lev i slekt med hverandre.
Skapt er glede - for alle som på jorden skal vandre.

Så hygger vi oss med leik og fest,
voksne, men barn aller mest.
Dagen, som livet, løper så fort mot kveld.
Du gir - får mer igjen, ro i en dag på hell.

La oss gi Sørumlia en ny vår
til felles beste - vi går ut og sår.
Dette var tanker i en sommerkveld.
Måtte alle gi sitt - til Sørumlias vel.